

Ročník VI.

15. 1. — 28. 1. 2017

ACTIO č. 2 IN BASILICA

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T-Sever

SKRYTÝ POKLAD POŽEHNANIA

V dňoch duchovnej prípravy na najväčšiu slávnosť Rádu sv. Pavla Prvého pustovníka, keď sme boli účastní na „Pavelkách“, vypočuli sme si v homíliách večerných sv. omší námety na meditácie, ktoré nám iste pomôžu prehĺbiť náš duchovný život. Postupne vám všetky predložíme na pokračovanie.

V prvý deň na úvod bola téma Čím je ľudský život? Je cestou? Pobežovaním bez cieľa? Starosťami? Šancou na rozvoj? Spleťou porážok a víťazstiev? Nevyužitou šancou, s ktorou si môže poradiť iba Boh?

Otázka o zmysle ľudského života, o jeho význame a hodnote, o tom, čím je ľudský život, kedy sa začína a kedy sa môže skončiť a čo vyplňa ten priestor medzi jeho počiatkom a koncom, v našich časoch prestala byť otázkou výlučne teoretickou, vedeckou, rezervovanou učencom, filozofom, estétom či teológom. Táto otázka „vyšla do ulíc“ a odpoveď, akú na ňu dáme a presvedčíme iných ľudí, má hodnotu života a smrti. Okrem otázky o zmysle ľudského života, o zmysle života človeka, ktorého stretávam na ulici, pri ktorom sedím vo vlaku, ktorý kupuje predomnou dnešné noviny v stánku, Pán Boh postavil svoje dávne slovo: „Kladiem pred teba život i smrť, šťastie i nešťastie“... A je to opravdivá smrť a opravdivé nešťastie. Človek zomiera pred našimi očami!

Ale človeka môžeme aj zachrániť. Otázkou o zmysle života človeka alebo radšej otázkou, ako človeka presvedčiť o tom, že jeho život má zmysel,

ako ho vytiahnuť z tmy? Ako takého človeka presvedčiť, že zmyslom života je aj dobrá, pokojná a hlboká prítomnosť, po ktorej príde budúcnosť? S touto otázkou sme veľmi silne konfrontovaní. Je to otázka pre dnešok, a to nie iba otázka teoretickej reflexie, ale predovšetkým otázka duchovnej cesty. Čím bude naša vernosť modlitbe, kontemplácii, Božiemu slovu, ak človek, popri ktorom prechádzam na ulici, nebude presvedčený o zmysle vlastného života, ak bude ponorený do smrti a nešťastia, ak bude padať do tmy?

Toto je púšť, na ktorú nás vyvádza Boh a na ktorej chce prehovoriť do nášho srdca. Je to púšť cesty, púšť neistoty, púšť opravdivá a skutočná. Kedysi naši otcovia, pustovníci, svätý Pavol a svätý Anton, aby stretli Boha, opúšťali svet a odchádzali na miesta, kde nikto nechcel žiť. Ich nasledovníci po celé pokolenia podobne hľadali púšť, vystupovali na hory alebo sa usídľovali v lesoch či v bažinách.

Dnes odchod na púšť pripomína skôr ponáhľanie sa Márie, ktorá beží cez hory k Alžbete, a iste ani sama netuší, že tej žene, vo veľmi pokročilom veku a pre neplodnosť pokornej, nesie Spasiteľa, nesie radosť a veselosť a iste sama neočakáva, že si vypočuje, že je plná milosti. V dome Zachariáša a Alžbety Boh hovorí do srdca týchto žien. Vstupuje do ich pokory, nepokoja, neistoty, ale aj vernosti, a predovšetkým im hovorí, že sú milovanými dcérkami Boha, sú ľuďmi, ktorí majú právo na zmysel života, a to zmysel najvyšší, lebo Boží.

Boh nás tam posielal nie preto, aby prehovoril najprv do srdca tých ľudí, ale najprv do nášho srdca; alebo lepšie – Boh práve tam hovorí k nášmu srdcu a netrpezlivo čaká na našu odpoveď: odpoveď radosti a poslušnosti jeho Slovu, aby sa cez nás na tej púšti opätovne rozozvučal „hlas radosti a veselosti, hlas Ženicha a Nevesty“. Aby na tej púšti opätovne, osviežujúco, zaznelo slovo „milujem“, milujem Boha, milujem človeka, viem, na čo som tu. Aby suchá púšť, ktorá pripomína predsieň pekla, rozkvitla ako prisľúbená zem, ako predsieň raja, ako dobré miesto pre človeka, ako predpoveď neba.

Dôležité je, aby človek našiel zmysel svojej existencie. To je začiatok cesty!

Meditácie, do ktorých vstupujeme, majú nás urobiť citlivými na Boha, ktorý nás vyviedol na púšť a hovorí k nám. Ideme po nej kráľovskou cestou Krista. Začnime hneď a dotknime sa sv. Pavla a jeho životného prelomu, jeho cesty cez púšť. Pomocou nech nám bude Apoštol národov, ktorého Boh vyviedol k Damasku, aby prehovoril k jeho srdcu. Púšť bola pre neho úplným zaskočením, nešiel na ňu pripravený, nachystaný, ale napriek tomu Boh prehovoril veľmi hlboko do jeho srdca.

Z tejto perspektívy Pavol píše Korinťanom úchvatné a revolučné slová: „prichádzam ohlasovať ukrižovaného Krista, ktorý môže byť pre niekoho pohoršením alebo bláznovstvom, záleží na tom, ako na neho pozeráte, ale môže byť tiež mocou a múdrosťou Boha“ (porov. 1 Kor 1, 23.25). Korintskí kresťania potrebovali tieto slová, ktoré boli viac hádankou než pokynom. Hádkou, lebo o Kristovi a o človekovi nie je možné hovoriť bez osobnej angažovanosti, nemožno dávať hotové odpovede. Korinťania, Pavol, pustovník – aj každý človek potrebuje takú hádanku, aby niečo prijal angažovane, lebo odpoveď na otázku o človekovi možno odhaliť iba jemu samému. Pred Korinťanmi stála úloha objaviť Krista cez jeho ukrižovanie, cez pohoršenie krížom. Sám Pavol mal takú skúsenosť, keď po stretnutí s Kristom prešiel zo smrti do života, keď sa prekliatie kríža stalo pre neho požehnaním, spásou, blahoslavenstvom.

Podobne ako u Korinťanov, aj pre nás prvou, ba najprvou otázkou našich meditácií je otázka týkajúca sa kríža: Čo robíš s krížom? Čím je pre teba kríž? V tejto otázke postačí ostať pri kríži Krista. V dnešných časoch sa Kristov kríž stal našim krížom. Teda: Čo robíme s jeho krížom? Zdanlivo najľahšie je ten kríž zavesiť na stenu, pozlátiť a oviať kadidlom. Vykonať viac či menej dojímavý úkon vešania alebo postavenia kríža, ale čo ďalej...

Pavol, utekajúci pred prenasledovateľmi, po čase na púšti musel stáť pred otázkou: záležitosť Ježišovho kríža sa rieši v srdci; či chcem kríž uctievať, čo ho chcem niestí? To sa nedá zmeniť. Kristov kríž treba zodvihnúť, ale jeho krížom nie sú rany, ktoré utržil od rímskych žoldnierov, ani nie klince, ktoré prebili jeho ruky a nohy. Dnes je krížom toto: upadajúce presvedčenie veriacich o nutnosti vzdávať Bohu chválu spoločnou liturgiou, presvedčenie človeka o absolútnom vlastnom vládnutí nad životom a smrťou, presvedčenie človeka o dobrovoľnom osobnom výbere toho, čo je dobré a čo je zlé, túžba po bezohľadnej autonómii vo všetkom, individualizmus, nepočítanie so slabším, egocentrizmus, egoizmus individuálny aj spoločenský.

A aby sme neboli iba falošnými „meditantmi“, položme si otázky o kríži najprv sebe: Či náhodou ja sám nie som zamotaný do takého kríža?

Ako vyzerá môj vzťah k liturgii, k oslave Boha, k dobru i zlu, k osobnej slobode?

Možno potichu som človekom, ktorý nežije tým, čím je povinný, ktorý je potichu sám pohrúžený do depresie tohto sveta?

Netreba sa obávať kladných alebo čiastočne súhlasných odpovedí na tieto otázky, lebo to znamená, že sme ľuďmi, ktorých Boh vyviedol na púšť a ku ktorým Boh chce práve teraz prehovoriť. Teraz ide iba o to, nakoľko si pripravený počúvať...?

Svätý Pavol, ktorý si prijal kráľovskú cestu kríža, oroduj za nás!

*Rozjímania k novéne pripravil
o. Piotr Włodyga OSB, biblista z opátstva v Tyńci,*

Z poľského originálu preložila J. Melková

SVÄTÝ FRANTIŠEK SALESKÝ PATRÓN TLAČE A ŽURNALISTOV

Narodil sa v Savojsku (juhovýchodné Francúzsko), na zámku Sales. Odmalička vynikal šikovnosťou. Študoval právo, filozofiu a zaujímal sa aj o teológiu. Ako devätnásťročný prekonal krízu viery. Pod vplyvom Kalvínovej náuky ovládalo ho pociť, že je predurčený na večné zatratenie. Prekonal to s myšlienkou: „Keď už nebudem môcť milovať Boha vo večnosti, chcem ho zo všetkých síl milovať aspoň tu na svete.“

Začal pracovať ako advokát, bol aj členom senátu, ale túžil stať sa kňazom. V roku 1593 prijal kňazské svätenie a začal horlivo účinkovať. V meste, do ktorého ho poslal biskup, bolo iba 15 katolíkov. František čelil mnohým vyhrážkam, dokonca mu hrozili aj smrťou. Napriek tomu jeho horlivosť neustupovala. Keď neprijali hovorené slovo, začal písať. V listoch vysvetľoval hlavné body kresťanskej náuky a vyvracal bludy. Letáky pripevňoval v noci na múry budov alebo podstrkoval pod dvere domov. Písal ich zaujímavým žurnalistickým štýlom, a pritom zmierlivo. Po siedmich mesiacoch sa

Medailónik svätých

situácia začala meniť. Postupne získaval mysle i srdcia odporcov katolíckej viery. Do roku 1603 bolo v meste 25 tisíc katolíkov.

Pápež Klement VII. ho menoval najprv za pomocného a neskôr za sídelného biskupa Ženevy. František žil skromne aj ako biskup. Bol známy svojou pastoračiou duchovenstva i laikov. Pre kňazov vypracoval inštrukcie o sviatosti zmierenia a o kázni. Rehoľníkov viedol k hlbšiemu duchovnému životu. Sám bol horlivým kazateľom. O kvalite jeho kázní svedčí mnoho obrátení a množstvo významných duchovných priateľstiev. Veľký význam v apoštoláte mala jeho obsiahla korešpondencia – 6000 listov.

Svätého Františka Saleského nazývajú zdvorilým, láskavým a optimistickým svätcom. Podľa vzoru Pána Ježiša nestrpel bludy a hriechy, ale voči bludárom a hriešnikom bol veľmi láskavý. Ukázalo sa, že je to nielen najsprávnejšia, ale aj najúspešnejšia metóda v službe Bohu.

Zdroj: Poznávanie nádeje.

Spracovala A. Mydlová

FILOTEA

Najrozšírenejšia a najčítanejšia kniha svätého Františka Saleského, učiteľa Cirkvi, je **Filotea – Návod na vnútorný nábožný život**. V tejto knihe autor chcel podať návod na pestovanie čnosti a nábožnosti, ďaleký od prehnanej prístnosti, ktorá odrádza, ale ďaleký aj od priveľkej miernosti, ktorá vedie k lenivosti a ľahostajnosti: „*Dobrotivý Ježišu, Pán, Vykupiteľ a Boh môj! Oživ každé slovo tejto knihy svojím požehnaním, aby duše, pre ktoré som písal, dostali sväté vnuknutia, ktoré im zo srdca žičím.*“

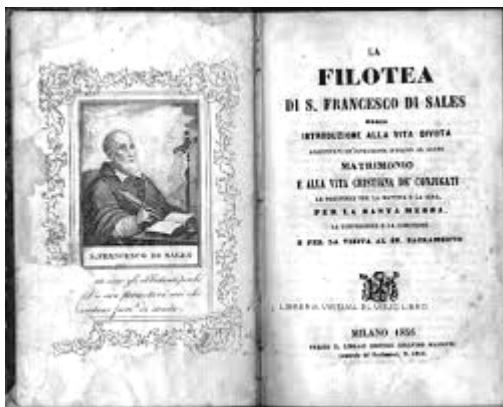
Svoj zámer vysvetľuje: „Touto knihou chcem pomôcť tým, ktorí si vážne zaumienili viesť nábožný život. Chcem osožiť mnohým dušiam. Mojim úmyslom je poučiť o nábožnosti tých, ktorí žijú v mestách, v rodinách a na dedinách, ktorí svojím povolaním sú nútení žiť v spoločnosti, vo svete.“

Prečo FILOTEA? Vo voľnom preklade slovo FILOTEA znamená DUŠA MILUJÚCA BOHA. Keďže mám na mysli dušu, čo túži po nábožnosti a tým po láske k Bohu, rozdelil som svoju knihu na päť častí.

V prvej časti chcem prostú túžbu Filotey zmieniť na vnútorné rozhodnutie – po dobrej sv. spovedi a sv. prijímaní – patriť len Spasiteľovi a oddať sa v šťastí jeho svätej láske.

V druhej časti poukážem na dva veľké prostriedky, ktoré nás čoraz väčšími spájajú s Bohom. Sú to: používanie sviatostí, ktorými prichádza Boh k nám, a modlitba, ktorou nás priťahuje k sebe.

V tretej časti poukážem, ako sa má duša cvičiť v niektorých čnostiach, potrebných k duchovnému pokroku. Spomeniem však len niektoré nové pohľady, o ktorých nie je nikde inde reč a na

Napokon v piatej časti zavediem dušu do samoty, aby sa občerstvila, oddýchla si, zotavila sa, aby mohla nadobudnúť pokoj a pokročiť v duchovnom živote.“

Toto sú slová samého svätého Františka Saleského k prvému vydaniu v Annecy, v deň svätej Magdalény roku 1609.

O добрote a osožnosti knihy svedčí jej rýchle a mohutné rozšírenie po celom kresťanskom svete. Za niekoľko rokov bola kniha preložená takmer do všetkých európskych jazykov.

Filotea patrí k večným knihám ľudstva, ktoré svoju platnosť a svoj zmysel nestrácajú časom, ktoré majú čo povedať ľuďom všetkých vekov.

ktoré človek sám od seba ani nepríde.

Vo štvrtej kapitole upozorním na niektoré nepriateľské nástrahy a poukážem, ako sa ich treba chrániť a duchovne pokročiť.

In: Filotea (slovenský preklad Ján Kováč). Vydavateľstvo LÚČ, Bratislava 1996.

Lubica S.

PROSBA O POMOC

Slovenský kňaz z Košickej arcidiecézy, ktorý v súčasnosti pôsobí ako misionár v Taliansku, v arcidiecéze Spoleto – Norcia, sa obrátil s prosbou o pomoc k biskupom, kňazom a farským spoločenstvám našej diecézy. Arcidiecézna kúria zaslala jeho list kvôli informovanosti veriacich do jednotlivých farností. Uverejňujeme z neho podstatnú časť:

„Obraciam sa na svoju rodnú arcidiecézu Košice, na partikulárnu Cirkev, v ktorej sa zrodilo a dozrelo moje kňazské povolanie a ktorá ma vyslala ako misionára do Spoleta v Umbrii. Tento kraj dal svetu také nádherné vzory kresťanstva, akými sú sv. Benedikt, sv. Školastika, sv. František, sv. Klára, sv. Rita a ďalší svätci.

Silné zemetrasenie 30. októbra 2016 o 7.40 hod. ráno zničilo Baziliku sv. Benedikta aj konkatedrálu v Norcii, kde bolo epicentrum zemetrasenia. Vážne poškodenia hlavne kostolov máme v celej arcidiecéze. Čaká nás obdobie obnovy a neistoty, ktoré potrvá možno desaťročia. S istotou možno povedať, že nie všetkým sa dostane potrebnej pomoci, aby mohli začať svoj každodenný život. Som správcom troch farností a mám v správe ešte aj 3 kostoly, ktoré boli postihnuté zemetrasením ešte v septembri r. 1997. Čakajú na nejakú pomoc.

Známe mestá a pamiatky iste dostanú štátnu či cirkevnú pomoc, tiež podporu z Európskej únie alebo ľahšie nájdú sponzorov. V mojej farnosti mám však aj dedinky, ktoré majú len pár desiatok rodín a nie sú schopné samostatne obnoviť svoj kostolík. Touto cestou sa obraciam na moju rodnú krajinu s nádejou, že môže hoci len symbolickou kvapkou pomôcť tým, ktorí to sami nezvládnu.

Prečo práve obnova kostolov? Pretože sú miestom večnej nádeje, sú stredobodom každej komunity, z ktorej by mala prúdiť sila a požehnanie do každodenných starostí našich rodín. A odkaz svätého Benedikta, ktorý dal Európe v prvých storočiach kresťanstva túto obnovu a požehnanie.

Preto Vás aj v mene svojich veriacich prosím o finančnú pomoc (možno) vo forme mimoriadnej arcidiecéznej zbierky, aby sme mohli obnoviť aspoň jeden kostolík a týmto skutkom lásky dať ľuďom znak jednoty Cirkvi po celom svete; obnovy, ktorú zakúsil aj svätý František, keď na začiatku svojho veľkolepého a milostivého diela ochotne počúvol vnútorný hlas, ktorý mu hovoril Chod' a obnov môj kostolík, moju Cirkev...“

S pozdravom a s modlitbou požehnania všetkým Vám

*Daniel Jancusko, kňaz Košickej arcidiecézy
Spoleto 20. 11. 2016*

PREHLAD PASTORAČNEJ SLUŽBY ZA ROK 2016

1. Sviatosťou krstu sa Božími deťmi a členmi Kristovej cirkvi stalo 97 detí, z čoho bolo 50 chlapcov a 47 dievčat. Až 27 detí pochádzalo zo sviatosťne nevysporiadaných zväzkov. Taktiež sme pokrstili jedného dospelého a jedna osoba, pokrstená v inej cirkvi, bola prijatá do plného spoločenstva s Katoľickou cirkvou.
2. Sviatosť manželstva si vyslúžilo spolu 73 snúbeneckých párov. Z toho 64 sobášov bolo medzi katolíkmi. Pri 8 sobášoch bola jedna zo stránok pokrstená v inom nekatolíckom spoločenstve a jeden sobáš bol uzavretý medzi katolíckou stránkou a nepokrstenou osobou.
3. Na ceste do večnosti nás v roku 2016 predišlo 59 našich farníkov, z toho 29 žien a 30 mužov. 37 osôb bolo zaopatrených sviatosťou pomazania chorých a pred smrťou prijalo eucharistický pokrm.
4. Po prvýkrát v živote Najsvätejšiu sviatosť oltárnu prijalo 66 detí, z toho 32 chlapcov a 34 dievčat.
5. Sviatosť kresťanskej dospelosti — birmovania bola udelená 117 mladým z našej farnosti.

Príslovia o počasi

- * Na Nový rok a slepačí krok, na Tri krále o skok ďalej, na Hromnice o hodinu viac.
- * Na Tri krále mnoho hviezd, mnoho zemiakov jest.
 - * Na meno Ježiš ku kachliam blíž.
 - * V januári mráz teší nás.
- * Keď je v januári teplo, siaha bieda na dno.
- * Keď rastie tráva v januári, zle rastie v lete.
 - * Nech Pán Boh chráni od teplého januára.
 - * Aký január, taký máj.

Niektoré pamätné dni

- 15. januára 1813** – umrel Anton Bernolák, kodifikátor spisovnej slovenčiny.
- 15. januára 1962** – pred 55 rokmi sv. Ján XXIII. vložil do Prvej eucharistickej modlitby meno sv. Jozefa.
- 18. januára 1562** – pred 455 rokmi sv. Pius IV. otvoril zasadnutia Tridentského koncilu.
- 18. januára 2005** – umrel rukou vraha v Briansku Ján Hermanovský, kňaz v misijnej službe, rodák z Vranova.
- 22. januára 1922** – umrel Benedikt XV., pápež v ťažkých časoch 1. svetovej vojny.
- 27. januára 1912** – pred 105 rokmi narodil sa nitriansky biskup Mons. Ján Pástor, dlhoročný predseda Slovenskej liturgickej komisie.
- 28. januára 1877** – pred 140 rokmi narodil sa Dr. Jozef Buday, kanonik, profesor cirkevného práva, prvý šéfredaktor Duchovného pastiera.

OLTÁR SV. PAVLA PUSTOVNÍKA V NAŠEJ BAZILIKE

Pred odpustovou slávnosťou pri príležitosti sviatku sv. Pavla Pustovníka mali veriaci možnosť zúčastňovať sa na Deviatniku, počas ktorého spievame hymnus ku cti tohto svätca. Tento hymnus sa tradične spieva pred bočným oltárom, ktorý je sv. Pavlovi zasvätený. Toto je príležitosť, aby sme bližšie opísali práve tento oltár.

Legenda:

1. Socha sv. Pavla Prvého pustovníka. Svätec je tradične zaodetý do šiat upletených z listov palmy

(štvorce). Ruky aj dlane má pozdvihnuté hore, tak ako ho pri druhej návšteve našiel sv. Anton, opät (sv. Pavol zomrel v takej polohe).

2. Socha svätého Antona, pustovníka. Tento svätec vyhľadal sv. Pavla na základe Božieho vnuknutia. Podľa životopisu, keď vyhľadal sv. Pavla, prilietel havran a v zobáku priniesol bochník chleba. Anton tento chlieb drží v ruke.

3. Socha sv. Hieronyma. Učiteľ Cirkvi je tu vyobrazený pravdepodobne preto, lebo práve on napísal životopis sv. Pavla. Dovtedy o pustovníkovi

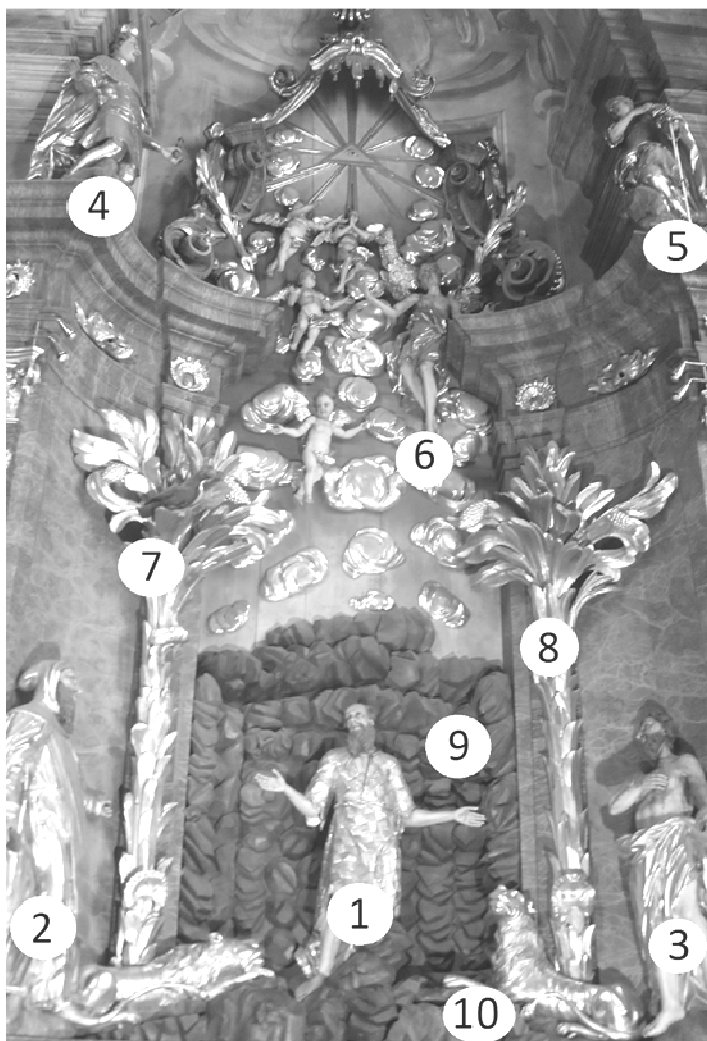
Pavlovi nebolo nič známe. Sv. Hieronym drží v jednej ruke lebku, ktorá naznačuje jeho asketický život tiež na púšti ku koncu života. V druhej ruke má kameň, ktorým sa udieral do prs a hovoril: „Ja som hriešnik.“

4. Socha sv. Imricha. Syn maďarského kráľa sv. Štefana (ktorého sochu máme v nadstavbe hlavného oltára) podobne ako Pavol Pustovník pochádzal z bohatej rodiny, bol múdry a tiež veľmi nábožný. Zomrel mladý, vo veku 25 rokov.

5. Socha sv. Barbory. Podľa životopisu aj jej dušu niesli do neba anjeli, podobne ako dušu sv. Pavla.

6. Sochy anjelov. V životopise sv. Pavla čítame, že po smrti zobrali anjeli jeho dušu do neba – takéto videnie mal sv. Anton, opät a pustovník.

7. Socha havrana s chlebom v zobáku. Ako sa uvádza v životopise sv. Pavla, každý deň prilietel havran s pol bochníkom chleba. V deň, keď ho navštívil sv. Anton

prvýkrát, havran priletel s celým bochníkom, aby bolo dosť aj pre vzácného hosťa.

8. Palma datľová. Podľa životopisu sa sv. Pavol celý život živil datľami – plodmi palmy, ktorá vyrastala v jaskyni nad prameňom vody. Z listov tejto palmy si svätec uplietal skromný odev. Pravdepodobne z estetických dôvodov majster rezbár vyhotovil palmy dve.

9. Interiér obydľia sv. Pavla. Pustovník žil na púšti v dobre ukrytej skalnej jaskyni; to naznačujú tie kamene za svätcom.

10. Sochy levov. V životopise sv. Pavla je napísané, že po jeho smrti prišli z púšte dva levy a vyhrabali hrob, do ktorého sv. Anton uložil mŕtve telo svätca.

Spracovala Veronika F.

NEDEĽA KATOLÍCKEJ UNIVERZITY

Excelencie, drahí otcovia arcibiskupi a biskupi, milovaní spolubratia v kňazskej a diakonskej službe, ctihodné osoby zasväteného života, milí seminaristi, bratia a sestry, ctení naši dobrodinci a priatelia Katolíckej univerzity,

posledná januárová nedeľa s výročnou liturgickou spomienkou na sv. Tomáša Akvinského, vynikajúceho vedca – teológa stredoveku, je z ustanovenia KBS venovaná Katolíckej univerzite v Ružomberku ako jej nedeľa.

Toto je príležitosťou ponajprv poďakovať sa Pánu Bohu za jej vznik. Rovnako sa poďakovať za všetkých jej doterajších absolventov. Naša vďaka patrí Pánu Bohu za jej prítomnosť: študentov, pedagógov a zamestnancov, ale rovnako aj za všetkých našich dobrodincov duchovných i materiálnych darov. Ďakujeme hlavne chorým a trpiacim za prinášané obety a všetkým za dar modlitby!

Naša prosba „objíma“ dni budúce s veľkou nádejou, že Pán nás bude všetkých požehnávať, pomáhať i ochraňovať v silnom presvedčení starobylej modlitby Cirkvi, že Pán predchádza naše konanie svojim nvuknutím a sprevádza ho svojou pomocou, aby sa všetky podujatia s ním začínali a s jeho pomocou aj dokončili. Nech sa tak stane!

Hlavným poslaním Katolíckej univerzity v Ružomberku je pestovať vedu a vieru v našej spoločnosti; stáť v službách inkulturácie evanjelia do života obyvateľstva Slovenska; pomáhať pri budovaní civilizácie lásky v slovenskej spoločnosti poskytovaním všestranného vzdelávania, rozvíjaním vedy, techniky a kresťanskej kultúry.

Chceme žiť toto svoje kresťanské povolanie aj na pôde Katolíckej univerzity v silnom presvedčení slov sv. Vincenta de Paul: „*Je totiž vlastnosťou Boha, že zvykne používať nepatrné nástroje (známe evanjeliovo „skryl pred múdrymi, ale maličkým to zjavil...“), aby s nimi vykonal veľké veci*“. Ten istý svätec nám pripomína, že nestačí mať lásku v srdci a na perách, ale ona musí prejsť do skutkov. Lebo až vtedy je dokonalá, keď v srdciach tých, ktorých milujeme, vzbudzuje lásku!

Vrúcne vám ďakujem za súčasných 4103 študentov Katolíckej univerzity, za jej pedagógov i zamestnancov. Chcem všetkých nádejných študentov i záujemcov pozvať na Deň otvorených dverí, ktorý bude na Katolíckej univerzite v utorok 7. februára 2017.

S úctou

Jozef Jarab,
rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku

Slovo na zamyslenie

Pyšný človek je veľkým nešťastím,
ale väčším milosrdenstvom je pokorný Boh.

Sv. Augustín

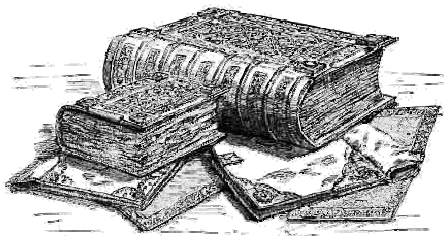
Z farskej matriky

KRSTY:

Mia Mária Mattová

POHREBY:

Zuzana Danková (92), Elena Berešová (77),
Margita Buňatická (77), Ferdinand Eštok (73),
Ladislav Ján Švaby (70), Štefan Uhlík (32)

OZNAMY

- Pozývame rodiny na Farský rodinný ples, ktorý bude v sobotu 21. januára o 16.00 hod. v Katolíckom kultúrnom dome. Prihlásiť sa môžete u p. Lucie Demčákovcej.
- V nedeľu 22. januára o 15.00 hod. v rámci Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov sa v evanjelickom kostole uskutoční ekumenická pobožnosť za účasti predstaviteľov cirkví a cirkevných spoločenstiev pôsobiach na území nášho mesta.
- V utorok 7. februára 2017 sa od 10.00 hod. otvoria brány Katolíckej univerzity v Ružomberku (KU) na všetkých jej štyroch fakultách - filozofickej, pedagogickej, teologickej a zdravotníckej. Všetci záujemcovia dostanú informácie o štúdiu na KU. Čaká atraktívny sprievodný program, ako napríklad vyskúšať moderovanie v rozhlasovom a televíznom štúdiu, absolvovať exkurziu v laboratóriách a ateliéroch, prezrieť poklady historickej knižnice atď.
- Pozývame na už tradičný Farský ples, ktorý sa uskutoční v sobotu 18. februára v Katolíckom kultúrnom dome. Vstupenky si môžete zakúpiť v KKD na 1. poschodí v mládežníckej miestnosti každú stredu, piatok po večernej sv. omši a v nedeľu po sv. omši o 9.30 hod.

Liturgický kalendár

**15. 1. – Ne: 2. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ
SV. PAVLA PUSTOVNÍKA; slávnosť**

16. 1. – Po: Panny Márie, Kráľovnej pustovníkov; sviatok

17. 1. – Ut: Sv. Anton, opát; spomienka

18. 1. – St: Sv. Margita Uhorská

20. 1. – Pi: Sv. Fabián, pápež a sv. Šebastián, mučeníci; ľubovoľná spomienka

21. 1. – So: Sv. Agnesa Rímska, panna a mučenica; spomienka

22. 1. – Ne: 3. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

23. 1. – Po: Sv. Ján Almužník biskup; spomienka

24. 1. – Ut: Sv. František Saleský, biskup a učiteľ Cirkvi; spomienka

25. 1. – St: Obrátenie sv. Pavla, apoštola; sviatok

26. 1. – Št: Sv. Timotej a Títus, biskupi; spomienka

27. 1. – Pi: Sv. Angela Merici, panna; ľubovoľná spomienka

28. 1. – So: Sv. Tomáš Akvinský, kňaz a učiteľ Cirkvi; spomienka

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.